

Lichtvoetige gedichten

Lichtvoetige gedichten

Peter Piket

Schrijver: Peter Piket
Tekeningen: Peter Piket
Samenstelling: Renée van Rongen
ISBN: 9789463986038
2019

Onkruid

Ik neig naar platgetreden paden, waar het onkruid kracht'loos kwijnt.
Ik zoek vaak naar de juiste kruiden voor een spannend avontuur,
maar de lust om thuis te schuilen, belet het spoken van het lot.
Is dan mijn leven reddeloos op slot?

Daag'lijks pers ik letters, woorden, zinnen
door mijn danig lekkende membraan.
Kritisch ben ik zelden, zorg'loos puzzel ik de zinnen in 't gelid.
Vol vrolijkheid is mijn denkbeeldig leven;
zonder zuchten drijf ik door de dag.

Zonder smart komt de verveling naderbij.
Met angst als bodem ontstaat Kunst.
De fantasie fladdert rust'loos rond
en vult de gaten in mijn denkpatroon.
Letters, zinnen, woorden vallen op hun plaats,
maar de gaten die steeds blijven, vul ik met
bier, nootjes en wijn, die samen vakkundig verdrijven
de altijd aanwezige pijn.

De klok

De klok luidt luid;
alweer een uur voorbij.
Het horloge tikt de minuten vol
met kleine geluidjes vol ijver.
Ik drink een cappuccino
bij het kleine kerkje,
gevuld met namaakbloemen en
honingzoete heiligenprentjes.
Grijze grafstenen staan zij aan zij
tussen slordige grassen, waarin
engelen en kabouters zich verstoppen.

Jong en oud

Een jongen met zwarte handen
verlangt zeep van de betere standen.

Een meisje met slechte longen
heeft ooit de Mattheus gezongen.

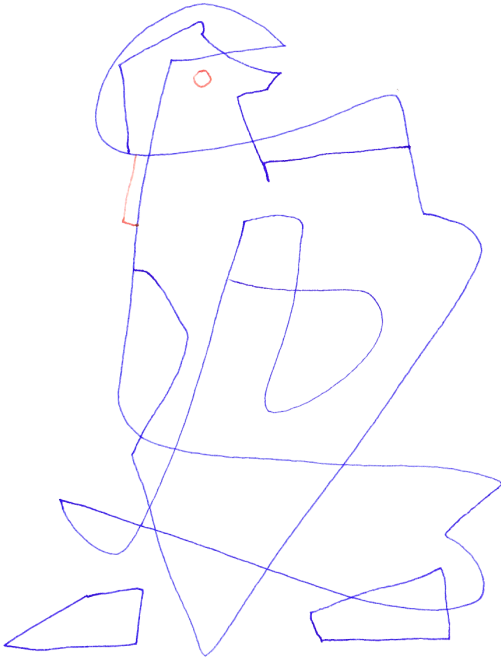
Een vrouw met grote oren
tracht meer en beter te horen.

Een man met grote voeten,
vreest snel weg te moeten.

Een kind met een grote neus
vraagt wat te snuiven aan
een zwarte reus.

De natuur geeft genoeg voor ieder die leeft;
die draagt, behaagt, smeert of leert;
die niet stookt, maar kookt, en de koksmuts met ere draagt.

Ken jij een man, vrouw of kind die nog steeds naar de mosterd vraagt?

Peter Picket
20-1-2019

Dat moet de liefde

Het maakt mij onzeker,
het kleurt mij wit, roze, rosé;
het maakt mij bescheiden
en doet mij stilletjes lijden.

Ik breng soep en lekkers,
ik koop bloemen en goede schoenen;
ik blader verveeld in boeken
en loop vaak mijn draai te zoeken.

Het leven is overbelicht, de straat
is scheef en vol hobbels en bobbel;
de stoep is te hoog
en de bankjes niet droog

De bomen ritselen betekenis.
Ik ga naar bed en verlang naar warmte,
ik draai me om weerom en weer om;
ik wil mijn gedachten met iemand delen.

Dat doet de liefde met mij,
ik geef mijn fantasieën de vrije hand;
het moet mijn hart ontketenen;
Dat moet de liefde voor mij.

Dat moet.